

ΤΡΙΤΗ ΠΛ Α΄ ΗΧΟΣ

Στιχηρά Προσόμοια Δεσποτικά Ἦχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Λῦσόν μου τῆς καρδίας Σωτήρ, τὴν ἐκ δαιμόνων γενομένην μοι πώρωσιν, καὶ δός μοι δακρῶν ὄμβρους, τῆς μετανοίας ὡς ἄν, τὰ πολλὰ θρηνήσω μου ἐγκλήματα, καὶ πᾶν τὸ ῥυπαῖνον, τὸν λογισμὸν μου ῥυφθήσωμαι, καὶ τοῦ τῆς λήθης, σκοτασμοῦ λυτρωθήσωμαι, καὶ ἀρθήσωμαι, πρὸς καλῶν κατανόησιν, πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσον, ἰλάσθητι Κύριε, καὶ τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, τῶν τυραννούντων ἀπάλλαξον, παθῶν ὅπως εὖρω, ἐν σοὶ ἄνεσιν καὶ πράττω, τὰ σὰ θελήματα.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Χεῖλη μεμολυσμένα κινῶ, καὶ ῥυπαρὰς χεῖρας πρὸς σὲ Ὑπεράγαθε, καρδίαν συγκεχωσμένην, τοῖς πονηροῖς λογισμοῖς, ὀφθαλμοὺς τυφλώττων ὁ πανάθλιος, ψυχὴν περιφέρω, ἐσκοτισμένην τοῖς πάθεσι, καὶ ταῖς ἀτόποις, ἡδοναῖς ὁ παμβέβηλος συγκαλύπτομαι, καὶ οὐκ ἔχω ἀνάνευσιν, ἔκτεινον τὰς ἀχράντους σου, παλάμας φιλόφρονε, σῶσόν με Σῶτερ βοῶ σοι, καὶ μολυσμοῦ ἀποκάθαρσον, πολλῶν ἐγκλημάτων, καὶ δεινῶν ἐπερχομένων, ὡς πολυεύσπλαγχνος.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ψῶξον τοὺς ὀχετοὺς Ἰησοῦ, τοὺς θολερούς, καὶ τοὺς χειμάρρους ἀνάστειλον, καὶ ὄμβρους πολλῶν δακρῶν, ἐν κατανύξει ψυχῆς, ἀγαθὲ παράσχου τῇ καρδίᾳ μου, ἰδοὺ ἀπεμάκρυνα, ἀπὸ σοῦ ὡς ὁ Ἄσωτος, καὶ ἐγυμνώθην, ἀπὸ πάσης θελήσεως, σῆς χρηστότητος, πολυέλεε Κύριε, ἡμαρτον μὴ παρίδης με, μὴ λάβῃ με τέλος, ὡς περ ὑπεύθυνον ὄντα, ὁ ἀλαζὼν καὶ παμπόνηρος, ἐχθρὸς ἀλλὰ τάχει, τῆς αὐτοῦ με τυραννίδος, Δέσποτα λύτρωσαι.

Ἔτερα τοῦ Προδρόμου, ὅμοια

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ῥεῦμα σφοδρὸν καὶ πάνυ δεινόν, τῆς καταιγίδος τῶν παθῶν τῇ καρδίᾳ μου, ἐχύθη καὶ κατακλύζει, καὶ εἰς βυθὸν ζοφερόν, συνωθεῖ ἀτόπου ἀπογνώσεως, αὐτὸς ἀοράτῳ, ἐπιστασίᾳ σου φάνηθι, καὶ τῇ ἰσχύϊ, τῆς σεπτῆς συμπαθείας σου, τοῦτο ξήρανον, καὶ εἰς τέλος ἀφάνισον, ρεῖθρά μοι παρεχόμενος, πλημμύρη αἰοίδιμε, τὰ καταρδεύοντα φρένας, καὶ νοῦν καὶ ἔννοιαν ἅπασαν, δι' ὧν ἐκβλαστάνειν, ἰλασμὸν καὶ σωτηρίαν, δίδου μοι Πρόδρομε.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὅλην μου τὴν καρδίαν σοφέ, καὶ τὴν διάνοιαν ἐν σοὶ ἀνατέθεικα, γενοῦ μοι θερμὸς προστάτης, καὶ σωτηρίας ἐλπίς, βοηθὸς καὶ φύλαξ, καὶ κραταίωμα, φρουρὸς ἀσφαλέςτατος, κυβερνήτης πανάριστος, λιμὴν καὶ τεῖχος, ἐκ κινδύνων ῥύόμενος, ἐξ ἐχθρῶν δεινῶν, ἀφαρπάζων με Πρόδρομε· ἔχεις γὰρ ἀπροσμάχητον, πρεσβείαν καὶ δύναμιν, ἔχεις παμμάκαρ ἀμέτρους, τοὺς οἰκτιρμούς καὶ συμπάθειαν, δι' ὧν σκέπε φρουρεῖ, διαφύλαττε διδούς μοι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δός μοι κατατρυφήσαι τῆς σῆς, εὐπρεπεστάτης, καὶ λαμπρᾶς ὠραιότητος, καθάρας τὸν ῥύπον πάντα, τῆς ἐμπαθοῦς βιοτῆς, διὰ μετανοίας καὶ δακρῶν μου· καὶ γὰρ σὺ ἐπίστασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸν ἔρωτα, τὸν θεῖον πόθον, καὶ τὸ φίλτρον τὸ ἄμετρον, ὅπερ κέκτημαι, μεγαλύνων σε Πρόδρομε, πλήρωσόν μου τὴν ἔφεσιν, κἂν μέγα τὸ αἴτημα, κἂν ὑπερβαίνειν τὰ μέτρα, τῆς τάλαιπώρου ἀξίας μου, Χριστὸν ἰκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὅμοιον

Στήσον τοὺς ποταμοὺς τῶν παθῶν, τῆς ἀμαρτίας μου τὸ πέλαγος ξήρανον, τῷ ρείθρῳ τῆς σῆς πρεσβείας, καὶ πρὸς λιμένα Θεοῦ, θείων θελημάτων ἐγκαθόρμισον, ἐχθροὺς καθ' ἐκάστην, τοὺς τὴν ψυχὴν μου ἐκθλίβοντας, καὶ ταῖς ἀτόποις, ἥδομαις ἐκταράττοντας, καταπόντισον, ἀπωλείας εἰς βάραθρα, πλήρωσον εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς τὴν καρδίαν μου, λῦσον τὸ νέφος βοᾶ σοι, τῆς ἀθυμίας μου Πάναγνε, Χριστὸν δυσωποῦσα, τὸν παρέχοντα, τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικὰ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Κύριε, ἀμαρτάνων οὐ παύομαι, φιλανθρωπίας ἀξιούμενος, οὐ γινώσκω, νίκησόν μου τὴν πώρωσιν, μόνε ἀγαθέ, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Α'. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, καὶ τὸν φόβον σου πτοοῦμαι, καὶ τὸ πονηρὸν ποιεῖν οὐ παύομαι, τίς ἐν δικαστηρίῳ τὸν δικαστὴν οὐ πτοεῖται; ἢ τίς ιαθῆναι βουλόμενος, τὸν ἱατρὸν παροργίζει ὡς κἀγώ; Μακρόθυμε Κύριε, ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ μου σπλαγχνίσθητι, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως περιβαλλόμενοι, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ, ἑαυτοὺς διαναστήσαντες, πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως ἀπηυτομόλησαν, καὶ διαβόλου τὴν πλάνην καὶ τὸ θράσος κατήργησαν, οἱ Ἅγιοί σου Κύριε. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίας, ὡς παντοδύναμος Θεός, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος, τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Κατανυκτικὰ Ἦχος πλ. α'

Κριτοῦ καθεζομένου, καὶ Ἀγγέλων ἐστῶτων, σάλπιγγος ἠχούσης, καὶ φλογὸς καιομένης, τί ποιήσεις ψυχὴ μου, ἀπαγομένη εἰς κρίσιν· τότε γὰρ τὰ δεινὰ σου παρίστανται, τὰ κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλήματα. Διὸ πρὸ τέλους βόησον, ὁ Θεὸς ἰλάσθητι μοι, καὶ σῶσόν με.

Ψυχὴ, τὰ ὧδε πρόσκαιρα, τὰ δὲ ἐκεῖ αἰώνια, ὁρῶ τὸ δικαστήριον, καὶ ἐπὶ θρόνου τὸν Κριτὴν, καὶ τρέμω τὴν ἀπόφασιν, λοιπὸν σπουδῆ ἐπίστρεψον, ἢ κρίσις ἀσυγχώρητος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸν συνάναρχον Λόγον ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἡ τὸ ἄνθος τὸ θεῖον, ρίζα βλαστήσασα, κιβωτὲ καὶ λυχνία καὶ στάμνε πάγχρυσε, ἀγία τράπεζα Χριστόν, τὸν ἄρτον ζωῆς φέρουσα, ὡς Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἐκδυσώπησον αὐτόν, σὺν τῷ ἀγίῳ Προδρόμῳ, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, τοὺς Θεοτόκον ὁμολογοῦντάς σε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Κατανυκτικὰ

Θρήνησον ψυχὴ μου, τὴν ἑαυτῆς ραθυμίαν, θέλησον λοιπὸν πρὸ τελευτῆς ἐπιστρέψαι, θορύβων ἀπόστηθι βιωτικῶν, Θεῷ προσκολληθήθῃ τῷ ἀγαθῷ, καὶ σώσει σε, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Τὸν συνάναρχον Λόγον ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου τοῦ ἀρχιποίμενος, ἀκουσώμεθα πάντες οἱ ἀμαρτήσαντες· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐπὶ γῆς σαρκὶ ἐπέφανεν, εἰς μετάνοιαν καλῶν, τοὺς κατ' ἐμὲ ἀμαρτωλοὺς, θαρσεῖτε καὶ μὴ θροεῖσθε· μικρὸς γὰρ ἐστὶν ὁ κόπος, ἀλλὰ γλυκεῖα ἡ ἀνταπόδοσις.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὁμοιον

Τὸ ἐξαισίον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κύψεως, ἐν σοὶ ἐγνώσθη ἀληθῶς,

ὦ Αειπάρθενε, καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾶ τὸν λογισμόν, ἢ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πάσιν ἐφηπλωμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Κατανυκτικὰ Τὸ συνάναρχον Λόγον ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐλισάβετ στειρώσεως ἡλευθέρωται, ἡ Παρθένος δὲ πάλιν παρθένος ἔμεινεν, ὅτε φωνῆ τοῦ Γαβριὴλ γαστρὶ συνέλαβεν, ἀλλ' ἐν νηδυί προσκιρτᾶ, τὸν ἐν γαστρὶ παρθενικῇ, Θεὸν προγονοῦς καὶ Δεσπότην, ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν σαρκούμενον.

Μαρτυρικὸν

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν, ὅτι ἐν σώματι θνητῶ, τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως, καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Πήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ἐπιτάχυνον ρῦσαι λαόν σου, συνήθως κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς. Αντιτάχθητι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι· Χαῖρε Αειπάρθενε.

Κανὼν Κατανυκτικός, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ἰλασμόν, Χριστέ, πταισμάτων δίδου. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α' ᾠχος πλ. α'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν, οὐκ εἶδεν ἥλιος ποτέ, ἄβυσσον, ἣν οὐχ ἑώρακε γυμνήν, τὸ κύτος οὐρανοῦ, Ἰσραὴλ διώδευσεν ἀβρόχως Κύριε, καὶ εἰσήγαγες αὐτόν, εἰς ὄρος ἀγιάσματός σου, ἄδοντα ψάλλοντα, ἐπινίκιον ᾠδήν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἰλασμόν μοι δώρησαι, τῶν πεπραγμένων μοι Σωτήρ, καὶ ἄνες μοι, πρὸ τοῦ ἔνθεν ἀπελθεῖν, κάθαρον πολλῆς, σηπεδόνας Κύριε, ὁ καθάρισας λεπρούς, καὶ ἀξίωσον καμὲ ἀμέμπτως παραστῆναί σοι, μέλλοντι ἔρχεσθαι, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Λήμην ἣν περικείμεαι, τοῖς τῆς ψυχῆς μου ὀφθαλμοῖς, κωλύουσαν, μὴ ὄρᾶν σου τὰς αὐγάς, ἃς ἐπιφανείς, ἐφ' ἡμᾶς ἐξήπλωσας, Ἥλιε ἄδυτε, ταύτην κάθαρον Σωτήρ, καὶ δίδου ἐνοπτιρίζεσθαι, Κύριε εὐσπλαγγχε, τῶν χαρίτων σου τὸ φῶς.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγρυπνοι γενόμενοι, τῶν προσταγμάτων τοῦ Χριστοῦ, φύλακες, ἐκοιμίσατε ἐχθροῦ κακίαν ἅπασαν, Ἀθληταὶ μακάριοι· διὸ βαρούμενον ὑπὸ τῶν ἁμαρτιῶν, πρὸς μετανοίας δέομαι, θείαν ἐγρήγορσιν, διεγείρατε καμὲ.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σαρκὶ συμπλεκόμενοι, τῷ πολεμήτορι ἐχθρῷ, Μάρτυρες, ἐτροπώσασθε αὐτόν τῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ, καὶ αἱμάτων ρέυμασι κατεποντίσατε, καὶ στεφάνους ἐκ Θεοῦ, τῆς νίκης ἐκομίσασθε, ἄδοντες ψάλλοντες, ἐπινίκιον ᾠδήν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥῦσαι συνηθείας με, ἀγνή Παρθένε πονηρᾶς, στήριζον, ἐπὶ πέτραν ἐντολῶν, περιτρεπόμενον μεθοδεΐαις

Δέσποινα, τοῦ παλαιοῦ πτερνιστοῦ, καὶ ἀξίωσον καὶ μέ, Χριστῷ εὐαρεστῆσαι καλῶς, ἄδοντα ψάλλοντα, ἐπινίκιον ᾠδὴν.

**Κανὼν τοῦ τιμίου Προδρόμου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
Βαπτιστά, τὴν δε τὴν παράκλησιν δέχου. Ἰωσήφ.**

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἴππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ὁ συντριβὼν πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον, ὕμνον ἄδοντα.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βίον καθηγισμένον, ζωὴν τε ἄϋλον, ἐπεδείξω Προφήτα, ἐν ὑλικῷ τῷ σώματι· διὸ δυσωποῦμέν σε, μιμητάς σου ἔργασαι, τοὺς ἐν πίστει σε μακαρίζοντας.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄβυσσον καταδύσας, τῆς εὐσπλαγχνίας Χριστόν, ποταμίους ἐν ρείθροις, αὐτὸν δυσώπει Πρόδρομε, ζηράναι τὴν ἄβυσσον, τῶν κακῶν μου δέομαι, καὶ φωτίσαι μου τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, ἐκ μετανοίας μοι, ἀφορμὰς προξενούσας, κατάνυξιν δοθῆναί μοι, βορβόρου με πλύνουσας, ἀμαρτίας αἴτησαι, τὸν φιλάνθρωπον ἱκετεύω σε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τέτοκας ἀπορρήτως, ᾠδίνων ἀνευθεν, ὃν Πατὴρ πρὸ αἰῶνων, ἀρρεύστως ἀπεγέννησε, πανύμνητε Δέσποινα, ὃν δυσώπει σῶζεσθαι, ἀπὸ πάσης βλάβης, τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Ὡδὴ γ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Σαλευομένην τὴν καρδίαν μου Κύριε, τοῖς κύμασι τοῦ βίου στερέωσον, εἰς λιμένα εὐδίων, καθοδηγῶν ὡς Θεός.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μετανοεῖν σοι τῷ Θεῷ ἐπαγγέλλομαι, καὶ πάλιν ἀμαρτάνων τί γένωμαι; πῶς σοι ἐποφθήσωμαι, ἡνίκα κρίνης τὴν γῆν;

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὅτι ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ ἡμάρτηκα, τῷ πάντα γινώσκοντι προσέρχομαι, καὶ προσπίπτω σοι· δέξαι με ὥσπερ τὸν Ἄσωτον.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νενεκρωμένῳ λογισμῷ οἱ παράνομοι, τοὺς τὴν ζωὴν ποθοῦντας ἠκίζοντο, νικηφόρους Μάρτυρας, ὁμολογοῦντας Χριστόν.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χοροὶ Μαρτύρων τοῖς χοροῖς ἠριθμήθησαν, τῶν νοερῶν Ἀγγέλων ἰσάγγελιοι, γεγονότες χάριτι, τοῦ θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς μετανοίας πύλας νῦν μοι ὑπάνοιξον, πύλη φωτὸς Παρθένε καὶ εἴσοδον, τῶν παθῶν ἀπόκλεισον, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός, τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόνηρωπε.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ίασαι τοῖς προσιοῦσι πίστει τῷ οἴκῳ σου, θαυμαστὲ προφήτα πηγάζων πάντοτε, ἴασαι τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας δυσωπῶ σε, τὰ παναθλίως συμφυέντα μοι, ἐξ ἀπροσεξίας πανόλβιε.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στενάζω καὶ ὀδυρμοῖς συνέχομαι πάντοτε, ἐννοῶν τὸ βῆμά σου τὸ ἀδέκαστον, μόνε δικαιοτάτε Κριτά, ἐν ᾧ με ἰκεσίαις, τοῦ Βαπτιστοῦ σου ἀκατάκριτον, Κύριε Θεὲ μου συντήρησον.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς νέας καὶ παλαιᾶς μεσίτης γενόμενος, μεσιτείαις θεαῖαις ἐνδοξε Πρόδρομε, πεπαλαιωμένον με πολλαῖς, βοῶ σοι ἀμαρτίαις, τῇ μετανοίᾳ καινοποίησον, ὅπως ἐν αἰνέσει γεραίρω σε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἁγία Παρθενομήτορ μόνη Πανύμνητε, ἐγκλημάτων μώμου ἡμᾶς ἀπάλλαξον, φώτισον ἡμῶν τὸν λογισμόν, ἀγίασον καρδίαν, καὶ αἰωνίου ἡμᾶς λύτρωσαι, πάντας καταδίκης δεόμεθα.

Ὡδὴ δ'

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὴν οἰκονομίαν σου, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλόνηρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ῥημάτων σου Κύριε, καταφρονήσας φωταγωγούντων, σκότους ἔργα ἔπραξα, καὶ πτοοῦμαί σου, τὸ ἐκεῖθεν μέγα κριτήριον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἰστίῳ πτερώσωμεν, ἐνθέου φόβου ψυχῆς τὸ σκάφος, πρὸς λιμένα τε μετανοίας φθάσωμεν, τῶν κακῶν φυγόντες τὰ κύματα.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταλάζοντα Μάρτυρες γλυκασμόν, ὄφθητε θεῖα ὄρη, καὶ παράδεισος θεοφύτευτος, ζωῆς ξύλον, ἔχοντες τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοξεύμασιν Ἅγιοι, ὑπομονῆς τε καὶ καρτερίας, κατεσφάζατε πολεμίους δαίμονας, καὶ στεφάνους δόξης

ἐλάβετε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἀμαρτανόντων ἢ προστασία, τῶν πιπτόντων θεία ἐπανόρθωσις, ὡς Θεὸν τεκοῦσα δοξάζεται.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ Ἀββακούμ, Χριστὲ ἐν τρόμῳ ἐβόα σοι· Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ ἄνω κατοικήσας βασιλεία, ὡς στρατιώτης ἀληθῆς, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ Βαπτιστὰ, αὐτὸν δυσώπει ἀπαύστως, λαὸν κατοικτειρήσαι τιμῶντά σε.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἠγίασεν ἐκ μήτρας σε Κύριος, ὁ προειδὼς τὸ εὐγενές, τῆς σῆς καρδίας ἀοίδιμε, αὐτὸν ἰκέτευε πάντας, ἡμᾶς καθαγιάσαι δεόμεθα.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκροῖς εὐηγγελίσω τὴν ἔλευσιν, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς, αὐτὸν ἰκέτευε Πρόδρομε, νεκρωμένον ζῶσαι, κἀμὲ ταῖς ἀμαρτίαις καὶ σῶσαί με.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεσμοῖς προσομιλήσας μακάριε, καὶ φυλακαῖς διὰ Χριστόν, δεσμὰ κακῶν μου διάλυσον, καὶ τὰ σεπτὰ με φυλάττειν, προστάγματα δυνάμωσον δέομαι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐλέησόν με μόνη Πανύμνητε, τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα, καὶ ῥῦσαι αἰωνίου κολάσεως.

Ὡδὴ ε'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὴν τάλαιναν ψυχὴν μου, νυκτομαχοῦσαν τῷ σκότει τῶν παθῶν, προφθάσας οἴκτειρον, καὶ λάμψον νοητὲ Ἥλιε, ἡμεροφαιεῖς ἀκτῖνας ἐν ἐμοί, τοῦ διατημῆξαι τὴν νύκτα τὸ φῶς.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐξ ἔργων σωτηρία, ἐμοὶ οὐκ ἔστι· πολλὰ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ τάλας ἡμαρτον, καὶ τρέμω τὸ φρικτὸν βῆμά σου, ὅτε κατακρῖναι μέλλεις ὁ Θεός, τοὺς παραβάτας τῶν σῶν ἐντολῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Πῶς ἄφρων ἐγενόμην, πῶς ἐσκοτίσθην ποιῶν τὸ πονηρόν; πῶς οὐ συνῆκά σου τὸν φόβον; ἀλλ' εἰς γῆν νένευκα, καὶ ἐξωμοιώθην κτήγεσι πολλοῖς; ἐπίστρεψόν με Θεὲ τοῦ παντός.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ νέφος τῶν Μαρτύρων, διεσκέδασαν τὰ νέφη τῶν πικρῶν βασάνων, καὶ ἠύγασαν ἡμέραν ἀληθοῦς γνώσεως, καὶ πολυθείας ἔλυσαν ἀχλύν, καὶ πρὸς τὸ ἄδυτον ἔφθασαν φῶς.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγίασον τὸν νοῦν μου, ταῖς τῶν ἁγίων Μαρτύρων σου, Χριστέ πρεσβείαις δέομαι, καὶ δεῖξον φωτισμοῦ ἔμπλεων, καὶ τῆς αἰωνίου δόξης κοινωνόν, ἵνα δοξάζω σε Σωτήρ.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν ἀρρήτῳ Λόγῳ, Παρθενομητορ ἐκύησας, ἡμῖν πᾶσι μετάνοιαν διδοῦντα, τοῖς πολλὰ πταίουςι, διὰ μεσιτείας σου τῆς ἀγαθῆς, καταφυγὴ τῶν πιστῶν καὶ λιμῆν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω, τὴν ψυχὴν μου φώτισον, τὴν ἔσκοτισμένην, Χριστὲ ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τέτοκε στειρεύουσα γαστήρ σε Πρόδρομε, τὰς στειρευούσας καλῶν καρδίας, εὐτέκνους δεικνύοντα, ἐγκάρποις σου λόγοις· διό σε μακαρίζομεν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦνθησας ὡς εὐοσμὸν κρίνον αἰοίδιμε, ἐν ταῖς ἐρήμοις· διὸ βοᾶ σοι. Τῆς ψυχῆς μου Πρόδρομε, πᾶσαν δυσωδίαν, κακίας ἀποδίωξον.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμου μέσον ἔστηκας σοφὴ καὶ χάριτος, διὸ κραυγάζω· Τροπούμενόν με ἀμαρτίας Πρόδρομε, νόμῳ οἰκτειρῆσαι, τὸν Κύριον ἰκέτευε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πύλη ἀδιόδευτε τῆς δόξης Ἄχραντε, διάνοιζόν μοι τῆς μετανοίας πύλας, προξενούσας μοι τὰς θείας εἰσόδους, καὶ τὴν ἐκεῖ κατάπαυσιν.

Ὁδὴ ς'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὡς τὸν Προφήτην τοῦ θηρός, ἐρρύσω Κύριε, κἀμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν ἀκαθέκτων παθῶν, ἀνάγαγε δέομαι, ἵνα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με, πρὸς Ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἴδου καιρὸς ἐπιστροφῆς, κἀγὼ κατάκειμαι, ὕπτιος ἀεὶ, ἀναισθησίᾳ πολλῇ, κρατούμενος πάντοτε Λόγε, τὴν πάρωσιν τῆς καρδίας μου, διαλύσας ἐλέησόν με.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στενάζοντα ὡς ποτέ, τὸν Τελώνην οἰκτειρον, οἰκτίρμον Χριστέ, καὶ ὡς τὴν Πόρνην θερμῶς, δακρύνειν ἀξίωσον, ἵνα ἐκπλύνω κἀγὼ τὸν βόρβορον, τῶν πολλῶν μου ἐγκλημάτων.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ, μέγανως παιίσαντα, μέγανης φλογός τῆς ἐν γενένη ἐκεῖ, μενούσης με
ρύσασθε, ἵνα μέγανως κἀγὼ πανένδοξοι, τὴν ὑμῶν δοξάζω μνήμην.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγωνισάμενοι καλῶς, λαμπρῶς ἐστέφθησαν οἱ Ἀθληταί σου, ζωαρχικῆ δεξιᾶ, ᾧ Θεὸς καὶ Κύριε· διὸ
τούτων σεπταῖς παρακλήσεσι, σῶσον πάντα τὸν λαόν σου.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοχαρίτωτε σκηνή, τοῦ αγιάσματος σεπτὴ κιβωτέ, λυχνία θείου φωτός, ἄρτου ζωῆς τράπεζα, Λόγου
παλάτιον ἔμψυχον, οἶκον Πνεύματός με δεῖξον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ
φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπορρήτοις λάμπυεσι, διαλάμπων Πρόδρομε Χριστοῦ, ἐνεργεῖ πρεσβεία σου καταύγασον, τὰς καρδίας
τῶν εὐσεβῶς ἀνυμνούντων σε.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥαθυμίας ὕπνω με, συσχεθέντα Πρόδρομε Χριστοῦ, καταυγάσας χάριτι διέγειρον, τοῦ προθύμως τὰ
θεῖα πρᾶττειν θελήματα.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπὸ πάσης θλίψεως, ἐναντίας λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς προστάτην θεῖόν σε πλουτήσαντας, καὶ πρεσβευτὴν
πρὸς τὸν Δεσπότην μακάριε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καταιγὶς χειμάζει με, ἀμαρτίας Ἄχραντε ἀγνή, σπεῦσον ἐξελέσθαι με εἰσάγουσα, μετανοίας πρὸς τοὺς
λιμένας Πανάμωμε.

Ὁδὴ ζ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Πυρὸς σβεστήριον, τῶν παιδῶν ἢ προσευχῆ, δροσίζουσα κάμινον, κήρυξ τοῦ θαύματος μὴ φλογίζουσα,
μηδὲ συγκαίουσα, τοὺς ὑμνολόγους Θεοῦ, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τὰς ἀνομίας μου, τὰς ἀδικίας μου Σωτήρ, τὰ ἄπειρα παιίσματα, Χριστέ συγχώρησον, καὶ μελλούσης με
ρῦσαι κολάσεως, διὰ τὸ πλῆθος τῶν σῶν οἰκτιρμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὡσπερ ὁ Ἄσωτος, κατεδαπάνησα νῦν, τὸν πλοῦτον ὃν εἴληφα, καὶ λιμῶ φθείρομαι, ὑστερούμενος
ἐνθέου βρώσεως, μετανοοῦντα Σωτήρ, δέξαι καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρὸν εἰργάσασθε, τὸν πολεμοῦντα ἐχθρόν, τὰ μέλη νεκρούμενοι, πολλαῖς κολάσεσιν, ἀξιάγαστοι Κυρίου Μάρτυρες· διὸ οἱ πιστοὶ εὐσεβῶς, εὐφημοῦμεν ὑμᾶς.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δαιμόνων φάλαγγας, τυράννων πᾶσαν πληθύν, τοξεύμασι Μάρτυρες, ἐτραυματίσατε, καρτερίας τε καὶ γενναιότητος, καὶ πρὸς ζωὴν ἀληθῆ, μετετέθητε νῦν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λιμὴν σωτήριος, ἐδείχθης πᾶσιν Ἄγνη, παθῶν τὸ κλυδώνιον καταπραΰνουσα, πρὸς γαλήνην τε πάντας μετάγουσα, τῆς μετανοίας σεμνή, τοὺς ἐν γῆ ταπεινοὺς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος, τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας ἐδρόσισε, συμφώνως μελωδοῦντας, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λόγοις δυσωποῦμέν σε, τὸν τοῦ Λόγου Πρόδρομον, Πατράν ὡς ἔλυσας, φωνὴν ἐν τῷ τίκτεσθαι, διάλυσον τοὺς βρόχους, τῶν ἡμῶν ἀμαρτημάτων.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦλιε πολύφωτε, λάμψον μετανοίας μοι, σωτήριοι ἔλλαμψιν, καὶ σκότους με λύτρωσαι παθῶν παρενοχλούντων, τὴν ζοφώδη μου καρδίαν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στεῖραν ψυχὴν κέκτημαι, καὶ καρδίαν ἄτεκνον, στεῖρας θεῖον βλάστημα, καρποὺς μετανοίας με, βλαστάνειν ἐκδυσώπει, Βαπτιστὰ Χριστοῦ ἀπαύστως.

Τριαδικὸν

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἴσον τῷ Γεννήτορι, τὸν Υἱὸν δοξάζομεν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τριάδα ἀχώριστον, ἐνθέως μελωδοῦντες, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θέον ἀπεκύησας, παιδίον Πανάμωμε, Χριστὸν τὴν ἀνάπλασιν, ἡμῶν ἐργαζόμενον, τῶν πεπαλαιωμένων, τῇ ἀρχαίᾳ παραβάσει.

Ῥδὴ η'

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἀγγέλων σύστημα, ἀνθρώπων σύλλογος, τὸν Βασιλέα καὶ Κτίστην τοῦ παντός, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε Λευῖται, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἴδου προσόφρυσαν, καὶ κατεσάπησαν, οἱ τῆς ψυχῆς μου μώλωπες Χριστέ, καὶ ταλαιπωρήσας, κατεκάμφθην διόλου, φαρμάκοις μετανοίας, Σωτὴρ ἰάτρευσόν με.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δολίως ὄφρις με, ὁ πονηρότατος, ἀποσυλήσας, ἐπλήρωσε κακῶν, καὶ στενάζων κράζω· Μὴ ἀπόση με Λόγε, τὸν κατακεκριμένον, καὶ τεταπεινωμένον.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐ παρετράπητε, κρείττονος στάσεως, τοὺς τοῦ Σταυροῦ δέ, Πανεύφημοι ἐχθρούς, τοὺς ὑποσκελίζειν, ἡμᾶς ὑπολαβόντας, ἐπτώσατε τελείως, σοφοὶ ἀνατραπέντας.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐμᾶς πανεύφημοι, Κυρίου Μάρτυρες, οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ θῆρες, οὐ λιμός, οὐ τροχὸς μερίζων, οὐδὲ βάσανος ἄλλη, κατίσχυσε χωρίσαι, Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγγέλων καύχημα, βροτῶν διάσωσμα, ἐγγυητὴς μου γενοῦ, Μήτηρ Θεοῦ, ὅπως ἐπιστρέψω, καὶ κομίσωμαι λύσιν, τῶν προημαρτημένων, ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Σοὶ τῷ Πανουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελπον. Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δῆμον προχοαῖς, ταῖς Ἰορδάνου λούεις, κηρύττων μετάνοιαν, μέγιστε Πρόδρομε· ὅθεν βοῶ σοι· Τὰ τῶν παθῶν μου ρεῖθρα, ξήρανον πηγὰς μοι, δακρύων ἐπιπέμπων.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐντρομος γενοῦ, ἐννοουμένη ὅλη, ψυχὴ τὸ κριτήριον, τοῦ Παντοκράτορος, κράζουσα· οἰκτίρμον, διὰ τοῦ Βαπτιστοῦ σου, οἰκτειρόν με σῶσον, καὶ τῶν βασάνων ρῦσαι.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χεῖλη ρυπαρά, καὶ μολυνθεῖσαν γλῶσσαν, κινῶ σοι πρὸς δέησιν, ἅγιε Πρόδρομε, σπεῦσον ἐν τάχει, βοήθει μοι παντοίαις, προσβολαῖς τοῦ πλάνου, ἀπαύστως κλονουμένῳ.

Τριαδικὸν

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὅμβρισον ἡμῖν, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, Τριάς ὁμοούσιε, παισμάτων ἄφεσιν, ὅπως τυχόντες, παντελοῦς σωτηρίας, σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐψωσας ἡμᾶς, τῷ ὑψηλῷ σου τόκῳ, βαράθρων συμπτώσεως, θεοχαρίτωτε· ὅθεν φωναῖς σε, χαριστηρίοις πίστει, Κόρη ἀνυμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὅτι ἐποίησέ σοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, Παρθένον ἀναδείξας σε, Ἀγνήν μετὰ τὴν κύησιν, ὡς τεκοῦσαν

ἀσπόρως, τὸν ἑαυτῆς ποιητὴν· διό σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἵνα σου μεγαλύνω τὸ μακρόθυμον δυνατέ, μακροθύμησον ἔτι ἐπ' ἐμοί, καὶ μὴ ἐκκόψῃς με, ὡς τὴν ἄκαρπον Λόγε συκῆν, κραυγάζω σοι, ὅπως τῆς μετανοίας, καρπούς προσφέρω σοι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὡς φοβερὸς σὺ μόνε κραταιὲ καὶ δυνατέ! καὶ τίς σου ὑποστήσεται τὴν φοβερὰν ἀπειλήν, ὅταν μέλλῃς εἰς κρίσιν αὐτὸς καθέζεσθαι; ἐν ἧ συντήρησόν με ἀκατάκριτον.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σωμάτων ἀλγηδόνας ἀλγηδόσι θείαις ὑμῶν, ἐξαίρετε Κυρίου Ἀθληταί· διὸ ἰάσασθε, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη χαλεπώτατα, ἰατῆρες ὡς ὄντες ἐμπειρότατοι.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡλιακῶν ἀκτίνων ἐξαστράπτει πλέον ὑμῶν, ἡ θήκη τῶν λειψάνων, τὰς αὐγάς, τῆς θείας χάριτος, καὶ λαμπρύνει καρδίας, καὶ καταυγάζει ψυχάς, τῶν πίστει Ἀθλοφόροι εὐφημούντων ὑμᾶς.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτοειδῆς νεφέλη προηγουμένη νέου λαοῦ, πρὸς γῆν ἐπαγγελίας ἀληθῶς, θεοχαρίτωτε ἀνεδείχθης, καὶ πύλη εἰσάγουσα πρὸς ζωὴν· διό σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος, ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολή, ὄνομα αὐτῷ, ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴδου ἡ εὐπρέπεια, τοῦ σοῦ οἴκου, οἷα οὐρανός, γνωρίζεται ἐπὶ γῆς, Πρόδρομε Χριστοῦ, ἐν ᾧ ἀφικόμενος, ἀγλαΐαις θείαις φρυκτωρεῖς, τοὺς καθ' ἐκάστην σε, νῦν ἐν τούτῳ, μακαρίζοντας.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ὑπάρχων γνήσιος, τοῦ Δεσπότη, φίλος Βαπτιστά, φιλεῖν με τοῦτον εὐθεία, γνώμη ἀκλινεῖ, παμμάκαρ καρδίωσον, καὶ τὰ πάθη τὰ φθοροποιά, ἀποβδελύττεσθαι, συνωθοῦντα πρὸς ἀπώλειαν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ οὐκ ἔφυς κάλαμος, ἐναντίοις, πνεύμασι σοφέ, κλονούμενος, ἀλλ' ἡμῶν, θεῖος στηριγμός, καὶ ἄσειστον ἔρεισμα, Ἐκκλησίας, ἣν ταῖς σαῖς εὐχαῖς, τήρει ἀκλόνητον, ἀποπαύων ἅπαν σκάνδαλον.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τοῦ Κτίστου ἔλευσις, ἐπὶ θύραις, τί οὖν πενθεῖς, σαυτὴν ἀθλία ψυχῆ, ζῶσα ἀμελῶς; ἀνάνηψον βόησον, τῷ Κυρίῳ. Φεῖσαί μου Σωτήρ, ταῖς παρακλήσεσι, τοῦ Προδρόμου ὡς φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτοφόρον ὄχημα, τοῦ Ἡλίου, ὠφθης ἀληθῶς, τοῦ λάμπαντος ἐκ τῶν σῶν, ἄχραντε ἀγνή, λαγόνων καὶ λύσαντος, τῆς ἀπάτης σκότος χαλεπόν· ὅθεν ἐν πίστει σε, κατὰ χρέος μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν, Κατανυκτικὰ

Οἴμοι! τί ὠμοιώθην ἐγὼ τῇ ἀκάρπῳ συκῇ, καὶ πτοοῦμαι τὴν κατάραν σὺν τῇ ἐκκοπῇ; ἀλλ' ἐπουράνιε γεωργέ, Χριστέ ὁ Θεός, τὴν χερσωθεϊσάν μου ψυχὴν, καρποφόρον ἀνάδειξον, καὶ ὡς τὸν Ἄσωτον υἱὸν δέξαι με, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠὺφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Τὰ πλήθη τῶν πταισμάτων μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ πάσας ἐξάλειψον τὰς ἀνομίας μου, λογισμὸν μοι παρέχων ἐπιστροφῆς, ὡς μόνος φιλόανθρωπος δέομαι, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, ἐπὶ τῆς γῆς ἠγωνίσαντο, τῷ ἀέρι ἐνεκαρτέρησαν, τῷ πυρὶ παρεδόθησαν, τὸ ὕδωρ αὐτοὺς ὑπεδέξατο, ἐκείνων ἐστὶν ἡ φωνή. Διήλθομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν. ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ ἐλπίς τῶν ἀηλιπισμένων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπεγνωσμένων, ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, ἁγία Δέσποινα Θεοτόκε Παρθένε, τὴν βοήθειάν σου κατάπεμψον ἡμῖν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἀκούτε

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ὁ Ληστής ἐν τῷ Σταυρῷ, Θεὸν εἶναι σε πιστεύσας Χριστέ, ὠμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας. Μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ὡς ἐδικαίωσας Χριστέ, τὴν Πόρνην κλαύσασαν ἐξ ὅλης ψυχῆς, οὕτω Δέσποτα, καὶ ἐμὲ ἀπογόνοντα, ἀπὸ πάσης ῥῦσαι ἀγαθέ, κολάσεως δέομαι.

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τὸν προδραμόντα τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐτοιμάσαντα ὁδοὺς ἀγαθὰς, μακαρίσωμεν Ἰωάννην συμφώνως, ὅπως τούτου θείας προσευχαῖς, πταισμάτων ῥυσθείημεν.

Μαρτυρικὸν

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Οἱ τὸ ποτήριον Χριστοῦ, πίνοντες Μάρτυρες προθύμῳ ψυχῇ, θολερῶν ἡμᾶς ἀμαρτημάτων καὶ νόσων, ἐπομβρίας θείων προσευχῶν, λυτρώσασθε Ἅγιοι.

Δόξα...

Ἀκατάληπτε Θεέ, ἡ παντοδύναμος Τριάς καὶ Μονάς, τοῦ Προδρόμου σου ταῖς πρεσβείαις με σῶσον, λυτρομένη σκότους καὶ φλογός, τῆς ἀποκειμένης μοι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Διὰ παντὸς ταῖς πονηραῖς, Παρθένε πράξεσι σπιλούμενος, σὲ τὴν ἄσπιλον τοῦ Δεσπότης Μητέρα, ἱκετεύω, ῥύπου με παντός, καθάρισον Δέσποινα.